

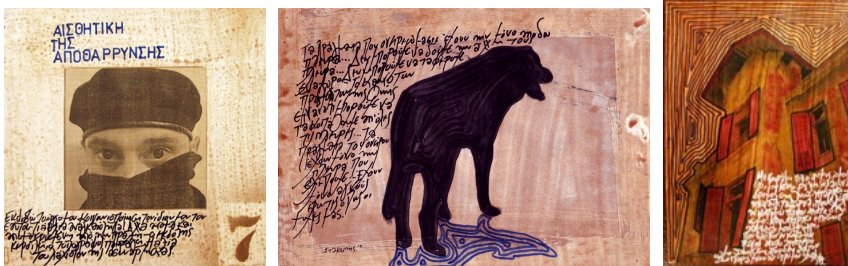
Ο χωρος 18 (Χρυσοστόμου Σμύρνης 18) σας προσκαλεί στην έκθεση «ΥΦΗ – ΛΟΓΟΣ – ΓΡΑΦΗ». Τα εγκαίνια της έκθεσης θα πραγματοποιηθούν την Τρίτη 1 Νοεμβρίου και ώρα 20.30. Συμμετέχουν οι καλλιτέχνες Παναγιώτα Ανδριάκαινα, Άκης Καρανός και Γιάννης Σταμενίτης. Η διάρκεια της έκθεσης είναι μέχρι 19 Νοεμβρίου 2011.

Με την έκθεση «ΥΦΗ – ΛΟΓΟΣ – ΓΡΑΦΗ» σκιαγραφείται η αλληλεπίδραση ανάμεσα στα μέσα συλλογικής ή μαζικής επικοινωνίας και στις εικαστικές τέχνες. Τα εκθέματα διαπερνούν το πνεύμα της εποχής και οργανώνουν ένα συνολικό εικαστικό πεδίο, με στόχο τον επαναπροσδιορισμό της προσωπικής, της συλλογικής και πολιτικής ιστορίας.

Με τη νοητική εικόνα και το περιεχόμενο κάθε έργου, ανιχνεύεται ένα ευρύτερο σύστημα εννοιών. Και οι τρεις καλλιτέχνες με τη τεχνοτροπική διαφοροποίησή τους, μέσω μιας υφολογικής πρότασης χρήσης υλικών και τεχνολογίας και με την παράθεση βιωματικών, μυθολογικών και ιστορικών στοιχείων, αναζητούν και ανανεώνουν τους μηχανισμούς συγκρότησης του εικαστικού έργου. Μέσα στο εύρος κοσμοθεωριών και κοινωνικών συνθηκών, η ερμηνευτική -εκφραστική τους απόπειρα, εντοπίζει και αξιολογεί τα ενδιαφέροντα του παρόντος, με πρόθεση την «δια-γραφή» της ιστορικότητας της εποχής.

Μέσω της προσωπικής γραφής της ιδιαίτερης ταυτότητας του καθενός, διερευνάται ένας λόγος, μια ενότητα λόγων ή ένα πλαίσιο συναφών λόγων. Χωρίς περιγραφές επιδιώκουν την απομυθοποίηση, προς όφελος του θέματος τους. Σε μια σύνθετη συνθήκη ετερότητας, επεξεργάζονται τις σχέσεις ανάμεσα στο ατομικό και την κοινωνία, χειραφετώντας και προφυλάσσοντας το έργο τους από τις αλλοτριωτικές σχέσεις με διάφορες μορφές επιβολής.

Ο **Γιάννης Σταμενίτης** απευθύνεται στο θεατή με αμεσότητα. Επεξεργάζεται τα έργα του με τεχνολογικά μέσα, αλλά παράλληλα χρησιμοποιεί την απλή γραμμή του μαρκαδόρου, ως γραφή που προσαρμόζεται σε οποιοδήποτε υλικό. Καταφέρνει να εντάσσει στις συνθέσεις του ετερόκλητα υλικά -εκτός από την δεδομένη απόδοση του χρωστήρα- και να τα μεταβάλει σε ένα αυτοβιογραφικό στοιχείο. Το ίδιο το επαναχρησιμοποιούμενο από άλλη εποχή υλικό, γίνεται αναφορά στο χρόνο και το διηκεές και ο Σταμενίτης το ενστερνίζεται, όπως και την τεχνολογία της σύγχρονης μεταβιομηχανικής εποχής.

Προσαρμόζει τα ανόμοια αυτά στοιχεία με ευέλικτο τρόπο προβάλλοντας την αντίθεση του παλαιωμένου σιδήρου με την υψηλή τεχνολογία ως απαραίτητες προϋποθέσεις για να ορίσει τη θέση του στον κόσμο. Τα ποικιλοτρόπως ανά-ζωγραφισμένα (αυτό)πορτραίτα του, με εκφραστική πληρότητα, ανά-δημιουργούν το περιβάλλον από το οποίο προέρχονται. Αντικρούονται με τη γνωστή περιγραφή της καθημερινότητας, επισημαίνοντας την κυριαρχία της γραφής και του λόγου.

Τα «υφαντά» ήταν μια μορφή συλλογικής επικοινωνίας της προβιομηχανικής εποχής, που βρισκόταν σε διαρκή αλληλεπίδραση με τους μηχανισμούς της αγοράς και τα συστήματα για την προβολή συμβολικών μορφών σε μαζική παραγωγή. Παρήγαγαν νοήματα και σύμβολα που εξελίχθηκαν ως τις νεότερες εποχές. Η **Παναγιώτα Ανδριάκαινα** επαναπροσδιορίζει με το έργο της και τον τρόπο δημιουργίας του, την παραδοσιακή χρήση της κλωστής και της υφαντικής δυνατότητας, και συνειρμικά δημιουργεί μύθους μιας αντεστραμμένης και ενίοτε μονόχρωμης κοινωνικής

πραγματικότητας.

Η ίδια σημειώνει για το έργο της: «Κουβάρια σκέψεις κλωστές. Γραμμές όρια τάχατες ανυπέρβλητα. Λέξεις από ιστορίες ζωής μπερδεμένες. Αν η ζωή ήταν κλωστή, θα ήταν μάλλον τεντωμένη. Κι αν οι σκέψεις ήσαν κουβάρια, θα ήσαν σίγουρα πολύχρωμες. Παρόλα αυτά, δεν θεωρώ το μονόχρωμο μονότονο. Ούτε το τσαλακωμένο αποτυχημένο. Αυτά είναι όλα και όλα. Ιστορίες ζωής, κουβάρια μπερδεμένα, κλωστές αφηγήσεις εικονογραφημένες. Εντατικά πρόσωπα σε διαμαρτυρία. Μάρτυρες αγωνίας. Και η Αριάδνη; Είναι άραγε μύθος ο μίθος; Θα καταφέρουν να βγουν από το λαβύρινθο και να βρουν το δρόμο της επιστροφής στο μέλλον;»

Ο Άκης Καράνος χρησιμοποιώντας την τεχνική του κολλάζ λέει ότι: «ξαναχρησιμοποιεί υπαρκτά (πολιτισμικά) σκουπίδια σε μια διαδικασία αποκαθήλωσης των συμβόλων. Σαρκασμός για όποια βεβαιότητα, απορία για τους νικητές (δεν τους είδα ποτέ), λατρεία για τις διαφευσμένες προσδοκίες, προσπάθεια επαναπροσδιορισμού σχέσης έργου-εμπορεύματος - έχοντας ως πρώτη ύλη προϊόντα υποκοουλτούρας, όπως κόμιξ, αφίσες, διαφημίσεις, προβληματισμούς και ήρωες, από περιοδικά life - style. Απλές ηλίθιες ιστορίες με πικρό χιούμορ, ειρωνεία, ειλικρινή θαυμασμό και απορία αναζήτησης προσωπικής θέσης/ρόλου σε μια πραγματικότητα που σου επιβάλλεται με όρους εμπορικής συναλλαγής».

«Υλικά μου είναι τα μεταποιημένα αντικείμενα που έχω βρει και ατόφια αντικείμενα που έχω αγοράσει και έχω μια βιωματική σχέση μαζί τους, αναζητώντας τα όρια της ελευθερίας του λόγου. Αυτό που οι ρομαντικοί λένε επικοινωνία. Εγώ ξέρω πως μέσα μας έχουμε αίμα και διάφορα άλλα αηδιαστικά πράγματα που μυρίζουν άσχημα και αυτό είναι θαυμάσιο».

Επιμέλεια έκθεσης: Σταύρος Παναγιωτάκης. Η διάρκεια της έκθεσης είναι μέχρι 19 Νοεμβρίου 2011.

ΧΩρος 18
ChoRos 18
['χ ο ρ ο s] art stage

Χρ. Σμύρνης 18, Θεσσαλονίκη
τ.κ. 54622, τηλ. 2310 261 077
email: choros18@gmail.com
site: www.choros18.com

Ώρες λειτουργίας:
Τρίτη έως Παρασκευή:
12.00 – 14.30 και 18.30 – 21.00.
Σάββατο: 12.00 – 15.00

